

не наглася каквото имъ трѣба. Ст. 13. 5) сочиню, сочиняю: Въ патува-
нието и буравеніе то си по Бессарабії Пушкинъ нагласи пѣснотворе-
ніето си: „Цигане“, Л. Д. 1875 р. 57. Нагласи са 1) соберуси: „Кога
мислишъ да вѣршишъ?“ — „Утрѣ ако са нагласа ще траѧти“. Ст. 13.
2) соглашусь: Сички селени са нагласиха и кой дѣрво, кой прѣтъ, кой
камъкъ въ петь дена отгорѣ, издигнаха плѣвникътъ. Зк. 200.

Наглѣдамъ ил. св. **Наглѣд(у)вамъ** **Наглѣждамъ** ил. дл. 1)
наблюдаю, присматриваю, ухаживаю: За това най-добрѣ е отъ осмий
день откакъ сѫ са завили пашкули да гы наглядва човѣкъ. Л. Д. 1871
р. 234. Да наглѣдва исиѣлнява ли са наѫдѣ программа-то. Л. Д. 1876
р. 171. Дѣ кладатъ огнище и спѣтъ по младини и ратаи имъ, да си на-
глѣдвѣтъ нощнѣ добытъкъ. Пк. 35. Отидохъ да наглѣдамъ добичета-
та. Л. Д. 1875 р. 158. И вий, гранитни исполнини, Сте само прости стѣ-
пала, Отдѣто Крали Марко винѣ Наглежда своята земля. В. Поля. 116.
Ти да ми дете наглѣдваш. Д. 44, 5. Ты начиѣ да нагледова за Райпъ. Р.
2) навѣщу, навѣщаю: Лѣвътъ застарѣлъ лежалъ боленъ въ пещерата
си. Бѣхъ дошли да го нагледать сичките животни. Сб. 95. **Наглѣдамъ**
са **нѣкому** нагляжусь на кого: Сѣки гледаше Слава и не можеше да
й са наглѣда. З. 81. Той си напрѣви една градинка да ѹ са не наглѣ-
даши; толкова хубава.

Нагледвачъ **Наглѣдникъ** с. ил. надсмотрщикъ, надзиратель,
церковный староста: Бѣше безчиденъ и бесъ наследникъ, Стара жи-
вѣнчане му съпруга, Чистенъ черковный наглѣдникъ. Всякъ оставилъ бѣ
грыжъ другъ. Гп. 103.

На глѣдѣ нар. па видъ (противол. въ насаждность): Има гове-
да, кои-то наглѣдѣ сочатъ добри и тлости, но въ насаждность имать
по-долие месо. Л. Д. 1876 р. 48. На глѣдѣ се видѣше като на триесе и
петъ години. Тб. 97.

Нагло нар. нагло: Тѣй нагло лорда съ мирепъ видѣ Свой взглядъ
министерскій исказа И като сѫщій злобенъ жадъ къмъ нази пъленъ
бѣ съ умраза. В. Прѣпорецъ. 38.

Наглѣтамъ са ил. св. **возр.** наглотаюсъ: Да ся нагльта дѣтето
колкото повече може съ оня чистый и здравый въздухъ. Л. Д. 1869 р. 99.

Наговѣръ са ил. св. **возр.** говорюсь, говориваюсь; войду въ соглашеніе: Владѣтелети Бѣлгарскій, Срѣбскій, Босненскій и Албанскій ся нагово-
рихъ и станахъ възъ него. Л. Д. 1870 р. 65. Миозина ся наговарватъ
за нѣкой работи а не ся наемать да ги свѣршатъ. Сб. 49. Събрали си
ся, джинамъ, Габровски чорбаджий, — и сички хаджий, Мошифирѣ чай-
нѣкъ и ся наговѣрятъ. Б. I. 254.